

SIMAI MIHÁLY

Sólymot röptet a sámán

Silay Ferencnek

*bércek fia
és síkság gyermeke
– oly távol
oly közel –
világok választanak el
s világok fűznek mégis össze
sólymok
lovak
virágba-borult százszorszént magyar szavak*

*álmot röptet a sólyom
sólymot röptet a sámán
magát álomba sírja
száz csakazértis-ábránd*

*erdőket zúgat Hargita-ének
patakot zenget sziklacsönd
házsongárdi harmat
lelket keresztel
– és nem ereszt el
– – sohasem ereszt el!*

*mint szárnyametszett sólyom hangja száll
az ének – benne minden visszafáj
tegnap-sebektől kivérzik a Ma
zokogtat egy -talan, -telen haza*

*honTALAN házak erdélyTELEN erdők
írnak Verssé – s nincs távol nincs közel
nem TE énekled sorsodat*

ki TÉGED énekel *a SORS az*

*álmokat röptet a sólyom
sólymokat röptet az ábránd
dacos álmait égre fölírja
csillagremegéssel a sáman*

Testenkívüli pillanat

*megmaradás részeg reményeként
száll egy madárdal*

– – hirtelen szakad

*félbe
testenkívüli pillanat*